

QVÆSTIO MEDICA

526

QVODLIBETARIIS CONCERTATIONIBVS MANE DISCVTIENDA IN SCHOLIS MEDICORVM DIE IOVIS XXI. IANVARI

MAGISTRO MICHAËLE DE LA VIGNE DOCTORE MEDICO, MODERATORE.

An anthraci ferrum & ignis?

ORBOS epidemios cuiuscunque generis aër parit aut victus; etiam *λοιμώδεις*, qui propter *νοσήσιον ἀνέκτιστον* contagione quadam serpentes magnam ægrotum partem de medio tollunt. Quid agat cum Virgine Mars aut Saturnus, haud refert, nulla hinc pestiferæ luis seminaria, nullus malignæ constellationis metus: Eadem vbique cœli ac siderum facies, vbique vitam allatura, nisi quid aërem cibosque labefactarit. Labes hæc non causa latens (quid enim remedio forer?) sed putredo insignis, solo gradu ab ea differens, quæ reliquas febres accendit. Neque tamen *ἀδυσίπνους* bacchatur: impura corpora (quæ quo magis nutris, magis lædis) *ἀφαισώματα*, salacia, imbecilla, plebeia citius, alia ferius iugulum præbent.

ER is aut cibus nequam si corporis adita penetrauit, in calidi natui parentem vitæque æconomum hostiliter sæuit. Cedit natura? momento profternitur: instruit aciem? vix vnquam nisi faucia prælio excedit. Vulnere hæc, febris aucti non mutati caloris soboles, exanthemata tenuis & feruidi humoris germina, quæ non raro in malignis febribus ad fidam & securam crifum efflorescunt; bubo solis partium nobilium emissarijs insidens, qui si febrem pestilentem antecedit, bene est; anthrax mali corui pessimus fœtus, *ἑλκος λοχυσώδης*, comburens ac dotorificum à sanguine feruidissimo & ad atræ bilis naturam facessente, quo affecti necessario febricitant, nausæa insuper, vomitu frequenti, *ἀνορέξια*, cordis *παλμός*, animi deliquio plerumque cruciantur.

NTHRAX passim emicans, si circa stomachum, œsophagum faucibus eruperit, subito sæpè spiritum elidit. Id ne contingat, minuatur causa medicamentis alui ac primæ regionis sordes eluentibus, venæ sectione *κατάρσις* & ad lipothymiam celebrata, à qua somnus arcendus. Apage vomitoria, aut hæc empiricorum pharmaca, stibium præparatum, scammonium conseruæ rosarum aut buglossid mixtum; mercurius calcinatus orci flagellum. Cor mali primus hospes ne succumbas, sumptis ad morisque cauendum, spiritus vitales odoratis omnibus recreandi, lute laudantur præcis Theriaca & Mithridatium: nostris lapis bezoardicus, rasura vnicornis, os è corde cerui, magisterium gemmarum & corallorum, quo progressu docti viderint. Cor autem tuturis recenter detractum & deuoratum instar alexiterij esse vt credam ne suada quidem impetrabit.

ALIM alimenta *βρώσιμα καὶ ἐμπόσιμα* exhiberi sapius, oua sorbilia, iuscula, expressa, carnes pullorum, columbarum, perdicum, phasianorum, radicibus tormentillæ ac bistortæ, cichorio, oxalide, buglossis, semine citri, cardui, *κόκκον βαφικῆς* &c. alteratas vinum tenue & odoriferum aquâ rosarum caphuratâ dilutum, vel decocto gentianæ, dictami, zedoariæ: vinum succumque granatorum. Tumor ipse vt curetur, frustra scabiola cum vino sumitur, aut sapphirus carbunculo circumagitur: fluxio auerti non debet, repelli non potest, neque maturantium vsu suppurationi ritè procuratur. Vis pro magnitudine adhibenda est. Pars affecta plagis altioribus incidatur, hirudines, cucurbitulæ, gallinæ admoueantur, si artus anthrax obsederit; sin minùs modicè repellentibus & digerentibus vtendum, cuiusmodi est emplastrum de amoglossis. Vlcus crustosi virus pyrotico absumendum.

ATIS hæc profecere, si à viua parte corruptam seduxerint. Verum sæpè fit vt præfatis medicamentis Hydra hæc exandescat, & noua sæuissimorum symptomatatum prole ferociat, nisi malo nodo malus cuneus quærat. Frustra æger armatam chirurgi dexteram, vel chirurgus inhumani famam reformidat, crudele malum nisi crudeli remedio pelli non potest. Vna salus candenti ferro adurere, sinèque adurendi non priùs facere, quàm omni ex parte doloris sensus percipiat. Extremum quidem id remedium, sed morbo contumaci apprimè necessarium. Quæ non sanant pharmaca, sanat ferrum, quæ nec ferrum, sanat ignis, à quo non tam immanis dolor, quàm vlcus vt adusta cætera percurandum.

Ergo anthraci ferrum & ignis.

Propugnabat MAVRITIVS DE MONSTROEIL, Parisinus. Anno 1616.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI

M. Georgius Cornuty
M. Guillelmus du Val. Prof. Reg.
M. Ioannes Akakia.

M. Gaspard Brayer.
M. Nicolaus Henault.
M. Philibertus Guibert.

M. Michael Tourain.
M. Guillelmus Lescailion.
M. Petrus Collier.